

ČAS LÁSKY

Kázání ze soboty 01.05.2021 – br. Michal Balcar

Bylo pozdní dopoledne – první máj –

Dopolední máj – byl lásky čas.

Hrdliččin zval ku lásce hlas,

Kde borový zaváněl háj.

O lásce šeptal tichý mech;

Květoucí strom lhal lásky žel,

Svou lásku slavík růží pěl,

Růžinu jevil vonný vzdech.

Jezero hladké v křovích stinných

Zvučelo temně tajný bol,

Břeh je objímal kol a kol;

A slunce jasná světů jiných

Bloudila blankytnými pásky,

Planoucí tam co slzy lásky.

Dnes je první máj a pokud myslíte na práci, tak to je špatně. Dnes je čas lásky. A proto mé dnešní kázání nemůže být o ničem jiném než o lásce. Prvním textem k němu je 1 Janova 4,7-12.

Milování, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná. Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život. V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy. Milování, jestliže Bůh nás tak miloval, i my se máme navzájem milovat. Boha nikdy nikdo neviděl, ale jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska v nás dosáhla svého cíle.

Janovo oslovení není náhodně vybrané. Milování je titul, který musíme s hrdostí přijmout. A milování a láska se v našem textu objevuje častěji než v Máchově Máji. Protože láska je ten nezákladnější fundament, na kterém křesťanství stojí. Nakonec je to Jan, nikoli Ježíš, který pronesl asi nejslavnější větu křesťanství – Bůh je láska.

Bůh je láska, ale jak milovat jeho samotného. Sám Jan v posledním verši této perikopy konstatuje, že Boha nikdy nikdo neviděl. Vztahy mezi námi lidmi a Bohem je asymetrický. A v tom je jeho síla i úskalí. Já v něho věřím, snažím se mu naslouchat, ale milovat ho? V jeho jinakosti, transcendentnosti? To je velmi obtížné. A Jan jako by předjímal tuhle moji otázku a uklidňuje mě: jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává.

Poslední rok jsme přežili díky technologii. Bez internetu by to bylo velmi obtížné. Ale nenechme se mýlit. Pouto, které nás drží pohromadě, je úplně jiné – je to láska. A tahle láska je něco víc než přirozená lidská sympatie. Je to Boží dar. Vzniká v nás, protože jsme sami milovaní Bohem. V tom má Jan také jasno: v tom je láska, ne, že my jsme si zamilovali Boha, ale že in si zamiloval nás.

Druhý text mého dnešního kázání je z Janova evangelia 15. kapitoly:

„Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou mou ratolest, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce. Vy jste již čisti pro slovo, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyvržen ven jako ratolest a uschne; pak ji seberou, hodí do ohně a spálí. Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás, prostě, oč chcete, a stane se vám. Tím bude oslaven můj Otec, když ponese hojné ovoce a budete mými učedníky. Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost, aby byla plná.“

Při prvním přečtení v nás zůstane pocit strachu. Prořezávání? Vyvržení do ohně? Co když se to bude týkat mě? Nesu ovoce? Tyhle otázky ovšem vznikají díky nepozornému čtení. Náš úkol je “zůstat” v něm. Držet se ho. Neztrácet ho ze zřetele. Být mu blízko. Ale hlavně: nechat se jím milovat. Čištění není naše práce. To dělá Bůh a dělá to v náš prospěch. Kristus také říká, že máme zůstat v jeho slovu, tedy naslouchat mu. A také zachovávat jeho přikázání, tedy zůstat v lásce. Ty větve, které zmiňuje, jsou jeho láska.

Kdo jiný má rozumět tomuto obrazu než my, sbor Praha Vinohrady! I proto máme ve foyer vyvedený právě tento výjev. Kristus je panem ing. arch. Janem Vorlem vyveden jako vinný kmen a kolem - jsme my. Prohlédněte si ho pozorně, až budete příští sobotu na Londýnské. A třeba najdete sami sebe. Já jsem každopádně našel našeho druhého kazatele, Martina Pavlíka. Ale jedno vím jistě – v Kristově lásce jsme spojeni všichni. Jen ji nechme v sobě působit. On nás napojuje tím, že si nás zamiloval.